

ROLNIK

ORGAN C. K. GALICYJSKIEGO TOWARZYSTWA GOSPODARSKIEGO
wychodzi w każdą sobotę

Prenumerata wynosi wraz z przesyłką pocztową:

w Państwie Austriackiem.

rocznie 8 koron. | półrocznie 4 koron.

W Rosyi rocznie 5 rubli sr. — W W. Księstwie Poznańskim 3 talary.

Członkowie galic. Tow. gospodarskiego płać 10 K.
wkładki rocznej, otrzymują „Rolnika“ bezpłatnie.

Ogłoszenia zamieszcza się za opłatą 15 h. od wiersza trzy razy łamanego, drobnym drukiem, albo za jego miejsce.

Przy częstszym inserowaniu oraz przy ogłoszeniach większych, znaczny rabat.

Ogłoszenia przyjmuje: Agencja Ogłoszeń, Lwów, paśaż Haussmanna 9.

Manuskryptów nieumieszczonych nie zwraca się.

Reklamacye uwzględnia się tylko do wyjścia numeru następnego.

Przedruk bez podania źródła niedozwolony.

Redakcyja i Administracyja „Rolnika“ ul. Słowackiego 1. S. II. piętro.

T R E Ś Ć :

Uprawa ziemniaków w podolskich warunkach. — Jak korzystnem byłoby, gdyby kler wiejski dobrze obeznany był z gospodarstwem rolnem; (Józef Jan Neuman). — Kronika — Pytania i odpowiedzi. — Wiadomości handlowe. — Ogłoszenia.

Uprawa ziemniaków w podolskich warunkach.

(Odczyt na zgromadz. Oddziału Podolskiego w Czortkowie).

I.

Gospodarstwo krajowej niższej szkoły rolniczej w Jagielnicy, założonej dla stosunków gospodarskich Podolskich, od kilkunastu lat uprawia kilkanaście odmian ziemniaków, a najwięcej odmian krajowej produkcji p. H. Dołkowskiego z Nowej Wsi, pod Kętami, bo te okazały się pod każdym względem bardzo stosowne, dają bowiem wysokie plony, dają wyższy procent mączki i są w przechowaniu bardzo wytrwałe.

W roku bieżącym wpływy klimatyczne na Podolu nie były korzystne dla należytego rozwoju ziemniaków; częste deszcze w lipcu spowodowały zanadto wczesne zeschnięcie naci ziemniaczanej i wskutek tego plon ziemniaków był znacznie mniejszy, bo przez zanadto wczesną utratę liści bulwa nie mogła dopiąć jej właściwego wzrostu, a z tego samego powodu zawartość mączki w bulwach jest w porównaniu z innemi latami nadwyzczaj małą. Zawsze jednak wyższą okazała się u większej części odmian Dołkowskiego.

Uprawiane w bieżącym roku odmiany ziemniaków w gospodarstwie szkoły Jagielnickiej wydały plony z morga, podane w załączonej tabelce.

W wykazie tym najpierw przytoczono plon skrobi z 1-go morga, bo taki plon unaczynia właściwą wartość ziemniaków, w drugiej rubryce oznaczono plon bulw — a w dalszych prc. skrobi z 5-ciu lat ostatnich, co wykazuje, iż w bieżącym roku w obec poprzednich zawartość skrobi jest nienormalnie niską.

Najwyższy plon z morga pod względem mączki i bulw dała odmiana Dołkowskiego; Topor. W jedze-

Liczba porządkowa	Odmiana ziemniaków	Plon z 1 morga		m ą c z k i ^o				
		mączki	bulw					
		centn.	metr.	1901	1900	1899	1898	1897
1	Topor	31.71	172.75	18.36	18.56	—	—	—
2	Ostoja	31.18	164.44	18.96	19.21	21.08	25.38	19.9
3	Lech	31.07	169.60	18.32	22.69	17.59	—	—
4	Karmazyn	30.50	155.91	19.56	21.70	21.08	25.38	21.20
5	Gracya	30.01	143.88	20.86	23.29	23.92	26.73	23.03
6	Mariusz	27.31	160.41	17.05	20.65	—	—	—
7	Zagłoba	26.51	158.67	16.71	20.55	19.50	23.27	20.01
8	Past	25.40	135.61	19.25	22.39	25.38	25.97	24.76
9	Kasztelan	23.82	134.05	18.96	18.16	—	—	—
10	Taezala	23.82	134.05	17.50	19.66	21.08	24.97	19.75
11	Niebieskie obrz.	23.67	152.70	15.50	17.35	18.76	—	—
12	Atheny	23.25	134.05	17.23	17.13	21.30	21.08	20.86
13	Imperatory	22.88	143.75	15.92	21.08	21.30	25.58	19.37
14	Perkun	22.49	134	16.86	17.78	—	—	—
15	Aurora	21.94	130	16.88	21.18	20.61	21.52	18.76
16	Mohort	21.25	135.13	15.37	16.12	—	—	—
17	Leliwa	18.57	106.28	17.41	18.68	—	—	—
18	Manitoba bardzo wczesna	10.91	76.96	14.20	—	15.00	19.79	14.79
19	Early Rose	6.32	45.33	14.06	16.38	16.38	17.78	14.36

niu okazała się ona bardzo smaczną, ma wytrzymać wyższy stopień wilgoci, to też istotnie zbytnie tegoroczne deszcze nie uszkodziły jej przedwczesnem zaoferowaniem liści i łodyg, bo te były zielone aż do końca września. Tak samo była zieloną tylko odmiana; Kasztelan, ale ta co do plonu mączki była g-a, a co do bulw 14-stą z rzędu.

Kasztelan w próbom kopaniu b. r. w Nowej wsi u p. Dołkowskiego dał według sprawozdania pana Ponińskiego z Kobiernic najwyższy plon bulw, bo 305 q. z hektara czyli 175 q. z 1 morga, a Mohort dał z hektara 290. Podobne plony w bieżącym roku w Nowej wsi dały Topaz, Gryf, Topor, Skarbek, Gracya, Zawisza i wiele innych; ostatnia odmiana

okazała się u nas tak późną, żeśmy ją zaprzestali uprawiać.

Zagraniczne zaś odmiany Cimbala, Richtera i innych hodowców, tak zachwalane, znacznie w tyle pozostają. Pomiędzy niemi amerykańska „*The Bove*” wykazuje plon zaledwie 100 g z hektara czyli 57⁵/₈ z morga. W tem sprawozdaniu umieszczonem w Tygodniku rolniczym podaje p. Poniński ważną dla podolskich stosunków okoliczność, że pomiędzy nowemi odmianami ziemniaków p. Dołkowskiego przeważają ziemniaki średnio późne, dojrzewające w drugiej połowie września i początku października. Dla podolskiego klimatu ostrego z częstemi wcześniejszemi przymrozkami jesieniami jest ta zaleta ważną, bo dawniejsze p. Dołkowskiego odmiany najcięższe są za nadto późne, na podolu bowiem najwłaściwszą porą zbioru ziemniaków to koniec września, a początek października. Z nowych odmian p. Dołkowskiego, które dopiero teraz po 6 latach próbnych w handel będą wypuszczone, bardzo plenna, a nie późna okazała się odmiana Nr. 94 A. dała ona bulw z 1 hektara 305 g. a skrobi 23⁷/₁₀⁰ (to znaczy z 1 morga bulw 175 g. a skrobi 40 12 g.).

Z doświadczeń w gospodarstwie naszej szkoły z Dołkowskiego odmian bardzo wysokim plonem odznaczyła się w r. 1899 odmiana „Dołęga”, bo dała z 1 morga 217 g. bulw o zawartości skrobi 20²²/₁₀⁰. dała więc skrobi z 1 morga 43 g. Najwyższy stopień skrobi okazały zawsze odmiany Dołkowskiego: Gracya i Piast około 25 ⁰/₁₀. Przy wyższej zawartości skrobi plenność bulw bywa mniejszą, lecz pomimo tego plon skrobi z morga bywa znakomity, bo Gracya w r. 1900 dała 165 g. bulw o zawartości skrobi 23²⁰/₁₀⁰ więc z morga skrobi 37⁴⁸/₁₀ g. a Piast w tymże roku 161 g. o zawartości skrobi 22³⁹/₁₀ więc z morga skrobi 36¹⁴/₁₀ g. Najmniej plenna z odmian Dołkowskiego już drugi rok okazała się Leliwa. Z odmian innych hodowców posiada szkolne gospodarstwo odmianę ziemniaków: Aurora otrzymaną z Bileca. W każdym roku odznacza się ona znaczną plennością bulw z zawartością skrobi około 20⁰/₁₀. W bieżącym roku plon jej był z morga 130 g. o 16⁸⁸/₁₀⁰ skrobi, a w roku 1898 wydała z 1 morga 186 g. o 21⁵/₁₀ prc. skrobi to znaczny z morga skrobi 39³⁷/₁₀ g. Przed 10 laty wydała taż odmiana także tak wysoki plon, odznacza się ona dobrym smakiem, bardzo się dobrze przechowuje i jest do najpóźniejszej pory smaczna.

Na Podolu zdaje się najbardziej jest rozpowszechnioną odmiana ziemniaków: Imperator Richtera, bardzo plenna, o wielkich bulwach, która to własność nadzwyczaj ułatwia ich zbiór, gdyż robotnicy wydobywając ją wynagrodzeniem za pewną miarę osiągają korzystny zarobek i tak zbiór szybko jest wykonuje.

W szkolnem gospodarstwie ta odmiana także okazała się plenna, w r. 1898 przy 148 g. z morga miała skrobi 25⁵⁸/₁₀⁰, lecz zwyczajnie skrobi bywa około 20⁰/₁₀, a w bieżącym roku spadła na 15⁹²/₁₀⁰, przy plonie bulw 148⁷⁵/₁₀ z 1 morga, co stanowi skrobi z morga 22⁸⁹/₁₀ g. gdy Gracya przy takim samym prawie plonie bulw — 143⁸⁸/₁₀ ze skrobią 20⁸⁶/₁₀⁰ dała skrobi z 1 morga 30⁰¹/₁₀ g., więc o przeszło 7 g. więcej. I wiele innych odmian w gospodarstwie dało około 30 g. skrobi z 1 morga, a Topor, Ostoia i Lech nawet 31 g. Imperator posiada jedną znaczną wadę, że trudniej się przechowuje, łatwiej zdaje się ulegać zarazie ziemniaczanej, a w obe-

cnym roku na gruntach folwarku Nagórzanieckiego na ogrodach urzędników skarbu Jagielnickiego okazało się, iż Imperatory wcale plonu niedały, bulwy całkiem zgniły, gdy obok w takich samych wgłębieniach odmiany Dołkowskiego: Topaz i Gracya dały taki sam plon jak i na wyżynie.

Imperatory w innych krajach w różnych gruntach, w różnych warunkach powietrznych dawały zawsze plony najwyższe. I tak u profesora Maerkera dały one mączki z 1 morga 44 g., w Królestwie u hodowcy ziemniaków pana Janasza w Dańkowie wydały z morga po 170 i 164 korcy przy zawartości skrobi 22³⁷/₁₀ i 23²⁰/₁₀⁰ tożsamo znaczne plony były w Sobieszyńskiej stacyi doświadczalnej i we Francyi, lecz późniejsze doświadczenia okazują zmniejszenia się tych najlepszych własności Imperatorów, bo u dr. Kowalskiego, znanej powagi gospodarskiej w Królestwie polskiem, zajęty na ziemi żelazistej ostatnie miejsce. — Heine zaś, wybitny hodowca ziemniaków w Niemczech, choć przyznaje Imperatorom pod względem plenności pierwszorzędne stanowisko, jednak pod względem wytrzymałości uznaje je jako najgorsze, ponieważ bardzo łatwo ulegają zepsuciu i z tego względu w wilgotniejszych latach są i na Podolu nawet w przepuszczalnych tutejszych gruntach niepewną odmianą. Przeciwnie odmiany Dołkowskiego prawie wszystkie, nawet wcześniejsze (jak Lech, Marius, Bończa, Topaz) są bardzo wytrwałe i przeciw zarazie odporne, a niektóre plennością nie tylko Imperatorom dorównują, ale je przewyższają, osobliwie w mączystości. Jeśli komu dogadza bardzo wielkość bulw Imperatorów, to w tym względzie może je dobrze zastąpić odmiana Dołkowskiego: „Hetman” o wielkich białych bulwach, która ma Imperatory przewyższać zdrowiem i plennością; dojrzewa ta odmiana w końcu września. W ziemiach pruchnicowych, suchych, mogą także z wielką korzyścią zastąpić Imperatora odmiany Dołkowskiego: „Karmazyn, Szaraczek, Korczak, Taczała, a z nowszych: Perkun, Rusław, Skarbek, Kasztelan. W bieżącym roku w folwarkach skarbu Jagielnickiego lepsze wydały plony niż Imperatory z Dołkowskiego odmian: Marius, Bończa i Topaz, a z zagranicznych Febus, ta jednak odmiana jest wprawdzie plenna, lecz bardzo późną i dość drobną.

Dla właścicieli gorzeln osobliwie są przydatne odmiany Dołkowskiego, bo pod względem bogactwa w skrobię przewyższają one odmiany niemieckie, choć klimat Nowej wsi jest bardziej wilgotny; to też w Niemczech, w Saksonii, gdzie odmiany Dołkowskiego już od 1891 rozszerzyły się, osiągają one wyższą zawartość skrobi, bo nawet do 28 prc.

Dla wczesnego zabezpieczenia się przed nieurodzajem pewnej odmiany ziemniaków powinien każdy gospodarz w miejscowych warunkach ciągle robić próby z innymi odmianami w mniejszej ilości, a ogółem całej przestrzeni przeznaczonej pod ziemniaki nie oddawać tylko jednej odmianie. W takich próbach staranny wybór nasienia jest bardzo ważnym warunkiem, osobliwie potrzeba przeznaczać do sadzenia kłęby z krzaków najplenniejszych, wyznaczając w tym celu najdorodniejsze kłęby. Tym sposobem dokonywa się pewnego rodzaju selekcya, która istotnie okazała się skuteczną. Próby w tym względzie wykonane przez dr. Sempołowskiego w Sobieszynie okazały, że z tak

dobieranych kłębów, wobec sadzonych bez wyboru, był plon na morgu wyższy o 2221 klgr. a mączki także o 465 klgr. więcej.

Dla ułatwienia w zbiorze ziemniaków, by wszystkie razem do zbioru nie wypadły, dobrze jest mieć odmiany i wcześniej dojrzewające dla korzystniejszego rozdziału robocizny.

W bieżącym roku według wyż przytoczonego plonu różnych odmian ziemniaków, uprawianych w gospodarstwie szkoły rolniczej w Jagielnicy, najniższy plon wydały: Early Rose, zwane przez włościan: „amerykanami“ przyczyną owego bardzo lichego plonu były obfite deszcze w początkach lata, które osobiście odczuwają bardzo wczesne ziemniaki. Early Rose wydały bulw tylko 45 q z 1 morga z zawartością 14,06 skrobi już lepszą okazała się tak samo wczesna odmiana: Manitoba, której plon był w bulwach 80 q z 1 morga o skrobi 14 2%.

Dołkowskiego równie najwcześniejszych odmian ziemniaków nie znam, bo najwcześniejsze oznaczone są jako dochodzące w sierpniu (Stella, Marius, Lech). — W gospodarstwie tak dworskiem jak i włościańskiem, osobiście pod większymi miastami, pożyteczne są w swoim czasie najwcześniejsze odmiany, a dotąd powszechnie używane Early Rose już zdaje się wyrodiły. Jako takie najwcześniejsze odmiany zaleca w miesięczniku *Ogrodnictwo* p. Brzeziński 1) Sześciotygodniowe prawdziwe (*Maryorlin*) niezbyt plenne — 2) *Maryorlin* tetard plenniejsze, lecz nieco późniejsze — 3) Victor najwcześniejsze jak i 6 tygodniowe — 4) Królewskie (*Royal Kielneg*) dość plenne nie wiele późniejsze od najwcześniejszych. — Warto by je wypróbować.

Gdy mowa o odmianach ziemniaków, należy wspomnieć o zachwalanej obecnie w Niemczech odmianie „profesor Maercker“ Richtera; i one zdaje się podobnie jak Imperatory są mniej wytrzymałe w przechowaniu, bo już 18 listopada b. r. na zgromadzeniu tow. gosp. Kaliskiego, członkowie tegoż narzekają na lichą wytrzymałość tej, jak powiadają, osławionej odmiany, choć w Kaliskiem rok bieżący był bardzo pomyślny.

Co do sposobu i wykonania uprawy ziemniaków w Podolskich warunkach, to i dla tych bardzo pożyteczne i naśladowania godne są uwagi p. Kazimierza Obertyńskiego w artykule: o uprawie ziemniaków, umieszczonym w 10-ym Nr. *Rolnika* b. r. Ślusznie twierdzi autor tego artykułu, że dziś nie powinniśmy się już zadawać plonem 100 cetnarowym z morga, bo doświadczenie pokazuje, że można mieć 150 q i więcej nawet.

Aby taki znaczniejszy plon uzyskać — radzi autor: 1-sze robić próby z różnymi odmianami, a jak już same odmiany ziemniaków na plon ich wpływają, to najlepiej dowodzi powyżej przytoczony wykaz plonów różnych odmian ziemniaków w gospodarstwie krajowej niż. szkoły rolniczej w Jagielnicy.

2-do: radzi P. Obertyński rozpoczynać uprawę ziemniaków bardzo wczesnem podkładaniem ściernisk tuż zaraz po żniwach, co najłatwiej i najprędzej uskutecznić wieloskibowemi pługami.

O korzyściach jak najwcześniejszego podkładania ściernisk, każdy doświadczony gospodarz łatwo się przekona. Tym sposobem bowiem ułatwi sobie bardzo

prędsze wyczyszczenie roli z chwastów tak rocznych jak trwałych, korzeniowych i korzeniakowych — zapewni swej roli dokładniejsze i dłuższe zatrzymanie wilgoci z opadłych deszczów nie na zbite ściernisko, ale na wzruszoną rolę, ściernisko przykryte płytka warstwą ziemi skutecznie się rozłoży, rola takim podprawieniem nabiera pożytecznego stanu wydobrzenia, poniżej leżąca warstwa choć nieruszona jeszcze, lepiej kruszeje, a wykonaniu ziębli choćby najtrwalsza posucha nigdy nie przeszkodzi. Gdy się zaś ściernisk nie podkłada, jak to w wielu okolicach a osobiście u włościan się praktykuje, bo ściernisko ma przede wszystkim dać pożytek jako pastwisko, które na Podolu jest prawie żadne w tutejszych przepuszczalnych gruntach i suchym klimacie — to często się zdarza, gdy w jesieni trwa długa posucha, że ziębła na bydlęm zatratowanych i utłoczonych ścierniskach jest zupełnie nie wykonalna, a jak posucha potrwa do zimy, aż do mrozów, to nieraz ziębła wcale nie da się wykonać. Orka zaś pod jarzynę na Podolu dopiero na wiosnę wykonana jest zapowiedzią zupełnego nieurodzaju. Podolscy więc gospodarze starają się bardzo o wyziębienie roli, choć bez pokładania ściernisk pod jare zboża jak jęczmień i owies, które na wiosnę wcześniej muszą być zasiane, — starają się i pod okopowe rośliny wyzięblić, bo doświadczenie okazało, że w ten sposób prędzej na wiosnę sadzenie się uskuteczni i nasze suche role po ziębli więcej wilgoci zatrzymać są w stanie, ale ponieważ sadzenie okopowych odbywa się nieco później, więc w ostatnim razie, gdy na to czasu nie stanie, pozostawiają pole pod okopowe i pod kukurudzę (zwłaszcza w włościańskich gospodarstwach) bez ziębli, co zawsze źle wpływa na plony. Przeważnie w większych Podolskich gospodarstwach w uprawie pod ziemniaki wielce dobroczynnej podkładki ściernisk nie używa się, poprzestając tylko na ziębli i to często wskutek posuchy nadto płytko i niedokładnie wykonanej.

Niepodorywanie ściernisk ogółem na Podolu jest to stary zwyczaj, a choć kto uznaje większą doniosłość tej roboty, to niemożliwość jej wykonania leży w małym stanie inwentarza roboczego.

W tym względzie daje bardzo skuteczną radę P. Obertyński dla gospodarstw gorzelnianych przez zakupno wcześniejsze, jeszcze w czerwcu, wołów, które mają być na opas postawione w zimie, by przedtem pomagały w uprawie roli. Tak samo wypada postąpić i nie gorzelnianym gospodarzom, uprawiającym większą przestrzeń ziemniaków, bo w dzisiejszych gorzelnianych stosunkach gorzelnia zużywa zwykle tylko ziemniaki własnego gospodarstwa, należy więc i bez gorzelni opasać woły samymi ziemniakami, co gospodarstwu tylko wyższą korzyść przynieść może przez urobienie znaczniejszej ilości i lepszego nawozu i pozyskanie na pewien czas siły roboczej.

Podkładanie ściernisk najszybciej i najdokładniej wykonywa się wieloskibowcami, osobiście 4 skibowcami czy to Eckertowskimi, czy Sackowskimi lub Eberhardta, lub na wzór tych z drewnianymi ramami, wyrobionymi przez swoich rzemieślników, — to są odrębne narzędzia, zbudowane tylko do bardzo płytkiej orki, wymagające więc całkiem osobnego nakładu. Tańszym nakładem można by taką podkładankę wykonać, zatosowując do już prawie zupełnie rozpowszechnionych pługów uniwersalnych czy to Sacka, czy Claytona, do ich grzędziół podwójnego ciała pługa z odkładniczkami dla podolskiej

cięższej ziemi węższymi i bardziej wygiętymi, w katalogu Sacka liczbą IV oznaczonymi, między przyrządami, służącymi do zmiany uniwersalnych pługów na inne narzędzia. Nasza szkoła rolnicza używa tych narzędzi z dobrym skutkiem, ściernianka się one nie zapychają, co się ma zdarzać przy użyciu trzyszkibowców wódnie budowanych o szerszych odkładniczkach 1. I. (lecz trzyszkibowe b. III z węższymi odkładniczkami możeby równie dobrze podkładankę wykonywały.)

Dawniej w gospodarstwach podolskich był taki zwyczaj, iż w uprawie ziemniaków orkę pod zime czyli ziembę uważano jako podkładankę i jako taką wykonywano ją płytko, a dopiero na wiosnę orano do pełnej głębokości zwykle w poprzek jesiennej orki. Podobno w niektórych gospodarstwach i teraz tak samo się postępuje, ale w obec silnie przepuszczalnej gleby podolskiej i suchego klimatu, o bardzo suchej zwykle wiosnie, jest taka praktyka bardzo błędna. W podolskich gruntach właśnie dla ich wielkiej przepuszczalności i zanadto suchego klimatu wszystka ziemia powinna być do pełnej głębokości, dla pomieszczenia w roli więcej wilgoci z rostopów zimowych, wykonana, a na wiosnę tak gruntowne spulchnianie i wywracanie roli powinno być zaniechane, osobiście pod właśnie zasiewanie i zaszadzone płozy, bo orka wiosenna zanadto grunt wysusza i jako powolna robota całą sprawę zbytnio opóźnia. To też bardzo śluszne twierdzenie P. Obertyńskiego i dla Podola wskazane, gdy mówi w swym artykule: „daję w październiku o ile możności jak najgłębszą orkę pługami sackami z podrzynaczami“, które często w podolskich gospodarstwach nasi starzy ekonomowie odrzucają, bo sądzą błędnie razem z parobkami, że pług z użyciem podrzynacza więcej siły wymaga.

(Dok. nast.)

Jak korzystnem byłoby, gdyby kler wiejski dobrze obeznany był z gospodarstwem rolnem.

Biskup w Pięciokościolach na Węgrzech kreował niedawno przy seminarium duchownym katedrę profesora agronomii. Fakt ten nasuwa nam myśli, jak pożądanem byłoby coś podobnego i u nas!

Na jak niskim poziomie stoi gospodarstwo rolne naszych włościan, o tem nie potrzeba szeroko się rozwodzić, nie trzeba też z szczególnym naciskiem podnosić, że jeżeli się w krótkim czasie nie polepszy był materialny stan włościański, to zupełny jego upadek ekonomiczny, a w następstwie zbyt często i moralny, jest tylko kwestją czasu.

Dawniej zawiannym był w tym kierunku wpływ dworów, których łączył prawie zawsze stosunek patryarchalny z ludem wiejskim. Dziś wpływ ten słabnie coraz to więcej. Wioski przechodzą coraz więcej w posiadanie żywioli, które roli nie kochają, bo się na niej nie urodzili, do gospodarstwa rolnego już z natury swej zamiłowania nie mają, a tem mniej fachowej wiedzy, a nabywają rolę tylko dla zwykłego „interesu“.

Władze szkolne już od dawna poznały konieczność polepszenia stosunków gospodarczych na wsi, i dały wyraz odnośnym dążeniom przez to, że w seminarjach nauczycielskich kształcą przyszłych nauczycieli i w dziedzinie gospodarstwa wiejskiego.

Ze praca w tym kierunku nie jest bezowocną, o tem przekonujemy się coraz więcej; ale łatwo zrozumiałem jest także, że duchowieństwo wiejskie musiałoby o tym kierunku mieć jeszcze większy wpływ, niż młody nauczyciel, który do tego nim zaskarbił sobie zaufanie ludu, już

bardzo często, przez przeniesienie na własne żądanie lub z urzędu zmienia miejsce swego pobytu.

Wzorowe i racjonalne gospodarstwo na gruntach kościelnych było by najlepszym bodźcem do intensywniej produkcji i u włościan. a pogawędki plebana ze swymi parafianami przy każdej nadarzającej się sposobności, oparte na fachowej jego wiedzy, byłyby cennym uzupełnieniem przykładu danego przez własne postępowe gospodarstwo.

Praca tego rodzaju nie byłaby nawet tak trudną, jak się może na pierwszy rzut oka zdaje, gdyż lud wiejski, jak nas codzienne życie uczy, jest bardzo wrażliwy na wszystko, co mu może przynieść materialne zyski.

Przekonać wieśniaka, że dorodne ziarno przeznaczone na nasienie wyda pewniejszy, i obfitszy plon uświadczyć go, że ogród warzywny starannie uprawiany, poprawna rasa drobiu, dalej sady ze szlachetnymi owocami, dadzą mu lepsze dochody, że nieodpowiednie obchodzenie się z nawozem stajennym przedstawia weale znaczną stratę pieniężną i t. d. może już po kilku, co najwyżej kilkunastu latach zwiększyć narodowy majątek o miliony!...

Wiem, że wielu proboszczów z żalem spogląda na lichy stan ekonomiczny swych parafian, że chętnie by im i pomogło do polepszenia bytu: coż kiedy sami nie umiają racjonalnie gospodarować, a często nawet i nie mają zamiłowania do tego. Ale na to łatwa rada. Potrzeba w młodem duchowieństwie rozbudzić zamiłowanie do pracy na niwie ojczyściej, ułatwić tę pracę wyposażając w potrzebną wiedzę. To też przykład dany przez biskupa w Pięciokościolach doniosłe ma znaczenie i zasługuje na uwagę i naśladowanie.

Oby myśli te, rzucone w jak najlepszej chęci znalazły w miarodajnych sferach wdzięczne echo!

Józef Jan Neuman.

KRONIKA.

Walne zebranie Oddziału pokuckiego c. k. Towarzystwa gospodarskiego, odbędzie się w Kołomyi w sali Rady powiatowej dnia 15. stycznia 1902 o godzinie 2. popołudniu z następującym porządkiem dziennym: 1) Sprawozdanie z działalności w roku 1901. 2) Zamknięcie rachunków. 3) Wybór 1. członka Rady Oddziału. 4) Wybór delegatów na ogólne zebranie Towarzystwa gospodarskiego we Lwowie. 5) Powiększenie funduszu przez zaprowadzenie opłat od obór, chlewni, owczarni zarodowych i stacyi. 6) Sprawa plantacji buraków dla cukrowni w Zuczce. 7) Wnioski członków.

Z Rady Oddziału pokuckiego Towarzystwa gospodarskiego.

Kołomyja dnia 8. stycznia 1902.

Krzysztofowicz

I posiedzenie Komitetu c. k. Towarzystwa gospodarskiego galic. odbyło się dnia 8. Stycznia b. r. pod przewodnictwem prezesa *hr. Stadnickiego*. Obecni pp. Dr. Pilat Tadeusz, Bryczyński Stanisław, ks. Czartoryski Witold, Cielecki Artur, Frommel Juliusz, Gniewosz Włodzimierz, Hodoly Ludwik, Krański Władysław, Langie Tadeusz, ks. Lubomirski Andrzej, Dr. Miczyński Kazimierz, Onyszkiewicz Mieczysław, Ponicki, ks. Sapieha Władysław, Schnell Oskar, Dr. Szczyński Ignacy, Tyniecki Władysław, Wiktor Kazimierz, Wiesiołowski Adolf, Zakrzewski Jan.

Do Komisji gospodarstwa krajowego delegowano pp. *Bryczyńskiego Stanisława, Langiego Tadeusza i Tymieckiego Władysława*.

Następnie p. Ludwik Hodoly przedstawił rozwój *działu sprzedaży nawozów sztucznych* za pośrednictwem Komitetu. Dział ten rozwija się dalej znakomicie zapewniając członkom Towarzystwa zaopatrującym się w nawozy przez Komitet znaczne korzyści, gdyż oprócz doborowego towaru, ceny najtańsze i dywidendę zysków całorocznych. Zrozumieli to już w znacznej części nasi rolnicy i licznie się przez Komitet zaopatrują. Dość powiedzieć, że w r. ubiegłym sprzedano przez Komitet ogółem o przeszło 100

vagonów więcej nawozów sztucznych niż przez rok 1900. Obecnie oprócz nawozów sztucznych miału wapiennego — obejmie dział ten pośrednictwo w zakupie *miadu torfowego i ściółki torfowej*, co zapewne przez rolników z radością przyjęte zostanie.

W myśl wniosków sekcji hodowlanej (ref. p. Brykczyński) uchwalono przyjąć jako *weterynarza* przy Komitecie c. k. Towarzystwa gospodarskiego lek. wet. p. Piotrowicza, a to w myśl poprzedniej uchwały zasadniczej Komitetu, uznającej potrzebę stałej siły fachowej pomocniczej przy Komitecie Tow., gosp. głównie celem przeprowadzenia szczepienia tuberkuliną w oborach zarodowych oraz urządzania kursów i wykładów z dziedziny weterynaryi.

Następnie zgodnie z wnioskiem sekcji zatwierdzono założenie *owczarni zarodowej „Ceuszek”* u. p. Karola Wojciechowskiego w Litiatynie (Odd. Brzeżański) oraz 5 *chlewni zarodowych* rasy *Yorkshire* u pp. Karola Wojciechowskiego j. w., Zygmunta Wisniewskiego w Ciemierzynach, (Odd. Przemysłański), Jana Wielowieyskiego w Olejowie (Odd. Pokucki), Szczepana Balickiego w Siemianówce (Odd. Lwowski) i w dobrach Ordynacyi w Chorostkowie (Odd. Podolski).

Sekcja chowu koni ref. ks. W. Czartoryski przedłożyła program zużycia subwencji na rok 1902 poczem zatwierdzono rozdział stacyi ogierów subwencyonowanych, proponowany przez sekcję mianowicie ogółem 17 stacyi, a to w 13 oddziałach po jednym a w 4 oddziałach po 2 ogiery

Referent zawiadamia, iż zajmowano się w sekcji kwestyą trudnego zbytu zbytkowych koni u nas i postanowiono przedsięwziąć akcyę w celu polepszenia tych stosunków. Sekcja zastanawiała się mianowicie nad środkami proponowanymi w tym celu przez Stefana Bojanowskiego w jego artykułach „O ułatwieniu zbytu koni luksusowych u nas” drukowanych w Tygodniku rolniczym krakowskim. Ostatecznie postanowiono zwołać w krótkie ankiety hodowców koni luksusowych i obmyśleć sposoby lepszego zbytu.

Przyjęto wnioski sekcji rolniczej mianowicie a) projekt rozszerzenia *zakładu chowu ryb w Oparach* przez zadzierżawienie od fundacyi Skarbkwskiej jeszcze 3-ch stawów, celem umożliwienia dalszej produkcji zarówno ryb targowych jak i rozwinięcia na większą skalę hodowli sandacza i sieji i *produkcyi ikry i narybku sandacza* na które popyt się wzmagą coraz więcej. — W tym że samym celu uchwalono fundusz na odpowiednie zmielorowanie stawów i na wysłanie dozorczy zakładowego w Oparach do jedynej w Austrii wylegarni sandacza w Wittingau, w dobrach ks. Schwarzenberga, by się tam należycie obeznał z produkcyą ikry sandacza.

Uznając częstą i konieczną potrzebę znoszenia się Komitetu Tow. Gosp. z profesorami Akademii rolniczej w Dublinach uchwalono również na wniosek sekcji rolniczej (ref. p. Langie) wystosować pismo do Wydziału krajowego z żądaniem przeprowadzenia *połączenia telefonicznego między Lwowem a Dublinami*: celem zaś wydatnego poparcia tego życzenia przeznaczono na ten cel z funduszu Towarzystwa kwotę 600 K. jeżeli Wydział krajowy prośbie tej zadość uczyni.

Zakupno i sprzedaż nasion przez Oddział Stryjsko-Żydakowski. Podajemy do wiadomości wszystkich P. T. Rolników, zarówno większej jak mniejszej własności, iż potrzebujemy w roku bież. do siewu wiosennego pewnej ilości koniezu czerwonego, szwedzkiego, białego, tymotki, łąbinu niebieskiego i innych nasion pastewnych.

Dostarczamy natomiast nasion najlepszych odmian i w deborowej jakości prawie wyłącznie zakupionych we Francyi, z źródeł jaknajlepszych i nie z południowych okolic, a mianowicie wszelkie nasiona warzyw najważniejszych, jak kapusta głowiasta brunszwicka, marchew nantejska, pietruszka gruba, buraki ewińskie egipskie, cebula żółta, i inne. Powyższe mieć będziemy w pewnej ilości na składzie, inne sprowadzimy tylko na zamówienie.

Będziemy też mogli dostarczyć w cenie około 18 koron za kg. 10, a koron 2 za kg. nasienie buraków żółtych francuskich, nad ziemią rosnących i bardzo plen-

nych Vauriac i des Barres. Przy odbiorze 50 kg. jednej z tych odmian ceny cokolwiek niższe. Zamówienia przyjmujemy tylko do końca stycznia, inaczej nie ręczymy za możliwość sprowadzenia tych odmian z Francyi, na czas do siewu. Nasiona inne, jak koński ząb, sorgo i t. d. oferujemy na życzenie, mamy również do zbycia małe ilości owsa szymoradzkiego i tatrzańskiego. Ceny i próbki na życzenie.

Oferty na konieczny, tymotkę i t. d. prosimy nam zaraz nadsyłać z próbkami przynajmniej 250 gr. w silnych torebkach. Listy adresować prosimy:

Julian br. Brunicki w Podhorcach obok Stryja dla Oddziału Tow. gosp.

Stryj, dnia 4. stycznia 1902.

Za Oddział Tow. gospod. w Stryju. Przewodniczący

Jul. Brunicki.

Użycie spirytusu do oświetlenia może się stać powszechniejszym wskutek nowych wynalazków w dziedzinie lamp spirytusowych. Dotychczas znano u nas tylko lampy wyrobu niemieckiego mianowicie system Auera i system Phöbus dla lamp pokojowych oraz kilka systemów lamp wielkich do oświetlania ulic i miejsc obszerniejszych.

Niedawno odbyła się w Paryżu wystawa przyrządów do zużytkowania spirytusu, na której lampy spirytusowe niepoślednio zajmowały miejsce. Lampy francuskie zbudowane są podobnie jak niemieckie t. j. polegają na tej zasadzie głównej, że spirytus palący się rozżarza siatkę ogniotrwałą z tw. Auero-wską, wskutek czego światło jest takie, jak znane żarowogazowe, białe i przyjemne.

Mają jednak lampy francuskie znaczną wyższość nad nie niemieckimi, że mniej zużywają spirytusu na jedną i tę samą siłę światła i proceder zapalania jest szybszy i prostszy.

Ponieważ kosztą sprowadzania tego rodzaju przedmiotów z Francyi nie są prawie większe jak z Niemiec, przeto encemy parę szczegółów o tych lampach tu przytoczyć i zachęcić do robienia z nimi prób u nas. Czerpiemy zaś z urzędowego sprawozdania z wystawy p. inż. agr. Dupays w *Journal d'agr. pratique* Nr. 49.

Dla nas znaczenie mają tylko lampy o świetle żarowym. Z takich należy wymienić: z. zw. Lampę cesarską (*Lampe imperial*) wyrabianą przez *Société anonyme la Washington* (173 rue Saint Honoré Paris), która podług prób urzędowych daje 634 świece zużywając na godzinę 230 gr. alkoholu 50% t. j. około 0-36 gr. na godzinę i świecę. Jestto lampa wielka do oświetlania ulic, placów, podwórza albo sal dużych, wyrabiana w formie wiszącej kuli.

Lampy pokojowe i stołowe wystawiły dwie firmy: *La Continentale Nouvelle* (39 rue Lafayette Paris) i *Société d'éclairage et de force motrice par Alcool système Denayrouse* (41 avenue de l'Opera). Szczególnie ten ostatni system zasługuje na wyszczególnienie. Lampy te wyrabiane w różnych wielkościach od 20 do 100 świec siły mają palniki, które się do jakiegokolwiek rezerwoaru zastósować dają.

Zużywają od 2 do 3 gr. spirytusu denaturowanego na godzinę i świecę. Zatem n. p. lampa o 20 świecach (równa siłą lampy dużej naftowej kalibru 15") zużywa około 40 gr. spirytusu na godzinę. Spirytus karbowany specjalnie daje się z jeszcze większą oszczędnością stosować w małych lampach o wolnym jasnym płomieniu, wyrabianych przez fabrykę ake. *Société de Alkolumine* (36 av. Dumesnil. Paris) dają one 5 do 15 świec światła.

Sprostowanie. W artykule „Rolnictwo a obrót mlewem”, umieszczonym w Nr. 1. z 4. stycznia r. b. Rolnika na stronie 3. w wierszu 3. od góry pierwszej kolumny wydrukowano mylnie słowo „niekorzystne” zamiast „korzystne”. Ma być więc: Twierdzi także br. Wattmann, że zniesienie obrotu mlewem jest korzystne dla rolników węgierskich...“ co zresztą z związku tego ustępu z dalszymi wynika.

W Nr. 53 z. r. W odpowiedzi na pytanie 67 wiersz 15 z dołu zamiast: „na 1 ha. (4-7 morga)“ ma być (1-7 morga) wiersz 10 z dołu zamiast 445 ma być jak 4 : 5.

Pytania i odpowiedzi.

Odpowiedź na pytanie 74 w r. 1901.

Na podstawie moich spostrzeżeń, zrobionych podczas dłuższego mego pobytu w Saksonii i Prusach, gdzie motory w gospodarstwie i przemyśle coraz to szersze znajdują zastosowanie, mogę dać szanownemu Panu następujące wskazówki: do punktu 1. Zalety motorów petrolinowych, spirytusowych i t. d. przed parowymi zbyt są znane. W szczególności silnice te nadają się do poruszania młynów ze względu na małą potrzebę miejsca i możność ze względu na to przystawienia motoru tuż obok młyna, brak dymu, sady, łatwość obsługi i t. d.

Pan M. Komarnicki pisze w jednym z ostatnich numerów „Rolnika” z. r. na podstawie własnych doświadczeń: „Motory spirytusowe i benzynowe wyprą mojem zdaniem lokomobile parowe w najkrótszym czasie i t. d.”

Do poruszania większych zakładów młynowych, a więc podwójnych, potrójnych młynów o większej średnicy kamienia należy się pierwszeństwem kotłom parowym ze względu na niższą cenę, a daleko większą dzielność tych maszyn w porównaniu z motorami powyższymi.

ad 2. Największe fabryki motorów są:

Langen i Wolf w Wiedniu, Towarzystwo akcyjne *Marienfelde Berlin*, *Benz i Ska* w Mannheim, Towarzystwo akcyjne dreźnieńskie, Towarzystwo akcyjne Oberursel, M. Hille, Tow. akc. Werdau, Fabryka Motorów w Deutz k. Kolonii i t. d., z których zwłaszcza do poruszania młynów motory *Marienfelde Berlin* są najbardziej polecenia godne, a to z powodu stosunkowo największej dzielności efektywnej, dochodzącej do 100% a co główna, z powodu systemu bezpośredniego dopływu benzyny, który czyni zbytecznym bardzo niebezpieczne aparaty gazowe, co zwłaszcza przy obrocie młynów ma wielkie znaczenie, bo wykluczona jest zupełnie eksplozja prochu mącznego.

Wyroby tej fabryki cieszą się uznaniem nie tylko w Niemczech, ale napotykałem je także w dobrach ks. Schwarzenberga i ks. Hanau w Czechach, w dobrach kameralnych, w bardzo postępowem gospodarstwie w *Mycowie* koło Bełza (przeszłego roku w Rolniku opisanem) dalej koło Podgórzka i t. d.

ad 3. Co się tyczy wyboru materiału pędowego t. j. kwestii czy użyć petroliny, czyli nafty, czy benzyny, czy spirytusu do poruszania młyna, to nie należy tu zważać na nie tak znaczne zresztą różnice w cenach tych materiałów (w Niemczech kosztuje 100 K^o spirytusu 20 marek, nafty 25 marek, w Austrii 40 względnie 32 koron) ale raczej na to, który materiał bardziej bezwonnym, który więcej doszczętnie spala się i który wytwarza największą siłę, bo przy ruchu młynów ze względu na nierównomiernie nadawanie ziarna, wymagające także rozmaitej siły (przyrządy do regulowania nadawania są bardzo kosztowne) główną rolę gra t. zw. zapasowa siła (Kraftreserve).

Otóż podczas gdy petrolina (nafta) wytwarza siłę efektywną równą prawie sile nominalnej, dzielność motoru wzmacnia się stosownie do tego czy użyjemy nafty, benzyny czy spirytusu i tak n. p.

6 konny motor z fabryki *Marienfelde* wytwarza (jak widzę z moich ośnośnych notatek):

poruszany naftą	siłę efektywną 9, 25 koni
benzyną	10
spirytusem	13

Poleca się więc w pierwszym rzędzie motor spirytusowy a to tembardziej, że spirytus przy eksplozji jest zupełnie bezwonnym, spala się doszczętnie i jest najczystszy materjałem. (Towarzystwa gospodarskie podjęły już akcję, ażeby uzyskać u rządu dla wyrobu spirytusu exkontyngentowego denaturowanego te dogodności, jakie za granicą są zapewnione, przez co materiały ten znacznie by potaniał).

Gdyby w pobliżu majątku p. pytającego nie było gorzelni, popędzać należy motor benzyną i t. d. Dyrekcyje skarbowe idą w tym względzie interesom na rękę“.

Tłumacz 2 I. 1902.

J. Neuman.

Odpowiedź na pytanie 73. Sieję niemal wyłącznie pszenicę wosną, i wszystkie plewy psasam byłem za pomocą zaparzania w cementowych dołach, co równie dobrze w drewnianych skrzyniach da się uskutecznić. Plewy rozsypuje się na zserokiej płaszczyźnie i zrasza zwykłą zimną wodą, najlepiej

za pomocą koneweczki z sitkiem, jakiej się używa do podlewania kwiatów. — Następnie wysypuje się wilgotne plewy do dołu (skrzyni) warstwami i udeptuje warstwami niezbyt silnie. Gdy dół zapełniony, zakrywa się go deskami. — Po 20 godzinach plewy są tak gorące, że niepodobna w nie ręki włożyć, — wyrzuca się je wtedy zapomocą wideł z dołu i mieszając z burakami, wyłokami i t. p. oraz z paszą posilną zadaje bydłu, przyczem plewa ma przyjemny, winny zapach i jest zupełnie miękka. — Również i plewę jęczmienną mieszaną pół-na-pół z sieczką lub plewą owianą można po takim przyrządzeniu spasać bydłem. — Zbyt długie zaparzanie (ponad 20-24 godzin) powoduje pleśnienie. — Czasem już po 15 godzinach parzonka jest gotowa.

J. T. z. M.

Odpowiedź na pytanie 1. (73) w Nr. 1. *Oświeślanie pyroliną*. Od lat sześciu używam „Pyroliny“ do gorzelni, w stajniach, kuchni i znajduję w tem wielką oszczędność. Pyrolina jest tańsza od nafty, świeci się znacznie dłużej prawie dwa razy tak długo, świeci się w każdej lampie, nie trzeba specjalnych latarni ani palników.

Z początku służyła narzeka i próbuje przekonywać, że to donieczy. Światło nie jest takie jasne jak naftowe. Pyrolinę biorę od Hübnera we Lwowie.

Kazimiera Matczyńska.

Odpowiedź 2. Pyroliny używam przez lat 4 z zupełnem zadowoleniem, w prawdzie daje światło mniej jasne jak nafta, lecz zupełnie wystarczające w krowiarni a natomiast kosztuje zaledwie czwartą część naftowego oświetlenia.

W. K.

Pytanie 2. Czy i gdzie są w Galicyi stajnie pobudowane systemem Horského w Kolonie? Proszę o podanie rozmiarów i kosztów, urządzenia żłobów do podnoszenia i czy okazały się takie stajnie praktycznymi dla naszych stosunków?

A. N. S.

Pytanie 3. Mam w gorzelni dwa rurociągi na 2" i 3" na pierwsze piętro wodę wyprowadzające. Do ruchu gorzelni, który obecnie jednokonnym kieratem opędzam, chciałbym zastosować turbinę wodną, umieszczoną pod trubnikiem. Czy to jest do przeprowadzenia? — proszę o podanie fachowca lub fabryki turbiny wyrabiającej.

Est. Ost.

Wiadomości handlowe.

Lwów, 8. stycznia 1902 Pszenica gotowa 780—810, na termina 775—790 żyto gotowe 630—650, na termina, 620—640, ovis oboczny gotowy 660—680, na termina, 630—660, jęczmień pastewny 525—575, brow. 650—7 — rzepak 1350—14 —, nowy — — — — —, linianka 1050—11 —, groch pastewny 675—7 —, do gotowania 775—12 —, wyka 650—7 —, bobik 575—6 —, hreczka 650—675, kukurudza nowa 550—580, stara 575—6 —, chmiel 12 — kg. — — — — —, koniżyna czerwoną 48 —60 —, biała 45 —75 —, szwajarka 50—78, tymotka 24—35 —, spirytus 60% Tarnopol gotowy za 50 litr. 16—1625 na termina, 1550 1575.

Co do pszenicy tendencya zwykła, co do żyta i owsa usposobienie również lepsze.

Bank rolniczy we Lwowie.

Wiedeń 7. stycznia. Na targ nierogacizny w St. Marx przywieziono ogółem 1127 sztuk świń, między temi 6706 świń galicyjskich. Ceny za tużne świnię węgierską 86 do 89 h., za galicyjskie młode świnię 68 do 86 h. za kilogram żywej wagi.

Wiedeń 9. grudnia Z targu na bydło w St. Marx. Bydła rogatego sprzedano ogółem 4807 sztuk, z tego z Galicyi 1023, z Bukowiny 58.

Przebieg targu był ohochoz. Ceny podniosły się o 50 hal., nie sprzedano sztuk 62.

Galicyjskich i bukowskińskich wołów sprzedano 129 sztuk po 57—63 659 po 64 do 69; 245 po 70 do 76; 8 po 77 do 78 kor.

Buhaje podtoczone bez różnicy pochodzenia kupowano po 52—54, browy podtoczone po 40 do 60. Bydło chude po 36 do 52 kor., wszystko za 100 kg. żywej wagi.

Redaktor odpowiedzialny Prof. Dr. Kazimierz Mieczyski.

Nakładem galicyjskiego Towarzystwa gospodarskiego.

8 złotych, 19 srebrnych medali, 30 dyplomów honorowych i uznania.

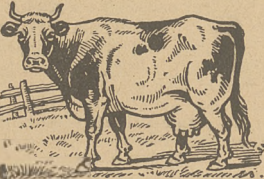
Kwizdy ---
--- Korneuburski
proszek do paszy ---

Veterin-djet-
yczny środek dla
koni, bydła ro-
gatego i owiec. Od
50 lat w większej części
stajen używany, przy
braku chęci do jedze-
nia, złem trawieniu, dla poprawienia mleka i pomno-
żenia wydajności u krów. Cena za 1/4 pudełko kor. 1-40,
za 1/2 pud. 70 hel. Prawdziwy tylko z powyższą marką
ochronną, do nabycia we wszystkich aptekach i drogueryach.

Skład główny

Franciszek Jan Kwizda

c. k. austr.-węg., król. rumuński
i ks. bułgarski dostawca dworu
Aptekarz obwodowy w Korneu-
neuburg pod Wiedniem.

„Jarka ochronna!”

Porkin wyśmienity
środek do tuczenia
świń.

Porkin powiększa nadzwyczajnie apetyt.

Porkin zawiera pożyteczne części dla świń.

Porkin zapobiega różni, zartwardzeniu żółdka.

Porkin ulepsza mięso, czyni je miększym, cięszem i białszym, ułatwia trawienie, co też przyjemny smak sprawia.

Porkin 50 dkg. (1 pakunek) dla 30 świń, raz dziennie do strawy wmiieszany sprawia po 10 dniach, nadzwyczajne polepszenie.

Porkin daje się chudym świnom nie chętnym żarciu.

Porkin drażni gruczoł ślinny, sprawia silniejsze odłączenie śliny i dlatego lepsze trawienie.

Porkin zapobiega ubyciu większej części pokarmu przez ekskrementa.

Porkin spowoduje szybkie rozwiniecie, wyborne tuczenie i stałe zdrowie.

Porkin opłaca się stokrotnie.

Porkin kosztuje: pakunek 50 dkg 1 kor.

Cztery próbne pakiety
franco 4 K.

Fabryka Porkin

Wiedeń IX. Bleichergasse 6.

Składy w Galicji: Jonasz

Sprechmann w Jarosławiu, Samuel Schnür w Limanowie,

Marcus Munlerer w Rzeszowie,

Andrychów Józef So-

wiński, Jakób Mechner, Chybi

Chabówka Maurycy Schwarz,

Czerniowce Schmidt i Fontin,

Dziedzię Bracia Nitsch, Kęty

Stanisław Halatek, Lwów

Apteka P. Mikolajacha i Alojzy

Hübner, Miłówka B. Galler,

Maków E. Glatsmann, Nowy

Sącz S. Kwieciński, Nowy

Targ J. Mastbaum i S. Tei-

chner, Oświęcim Fanny Ma-

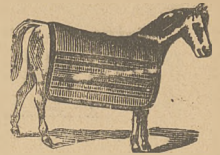
tyskiewicz, Stryż Ignacy Kna-

ute, Sambor E. Butterweich,

Rajcz Jakób Klappholz, Tar-

taków Marcin Pirnik, Wadowi-

ce Jan Pohl.

Połączone fabryki towarów
wełnianych oferują obecnie prze-
ziemnie około 4000 sztuk tak
zwanych

Wojskowych derek na konie

po bajecznie niskiej cenie

tylko 2 zł. 25 ct. za sztukę
a 4 zł. 25 ct. za parę

(6 par odsyła się franco.)

Te grube, nie do zniszczenia
derki są tak ciepłe jak futro,
ciemno-szare albo brunatne, wiel-
kości 150 x 195 cm., więc okry-
wają całego konia.

Wyraźnie pisane obstalunki,
które załatwia się tylko za po-
braniem pocztowem lub przy na-
staniu z góry należyłości pro-
szę nadysłać do

Steiner'a

Domu komisowego

połączonych fabryk derek

w Wiedniu, II. Taborstrasse 27.

Za nieodpowiadający ży-
czeniu towar zobowiązuję się pie-
niądze otrzymane zwrócić.

Tysiące pism z uznaniem

i obstalunkiem potwierdzą i tak:

Z zarządu dóbr ks. Schwarzen-

berga w Turach; A. Koven,

Burmistrz w Podkay, Fre. Lev-

stek w Cerne; Alher'a hotel

w Pottenau, Noisternig w Mal-

linz, Wny Prob. Bardy w Laay,

Rotter w Sucheji doli i t. d.

Proszę żądać cennika przed-

miotów gospodarskich. gratis

i franco. 32 — ?

Godne uwagi.

Poszukuje posady, administra-

cji większego majątku ziemskie-

go, rządcą samodzielnym z 20 let.

praktyką i akademickim wy-

kształceniem, który zarządzał po

kilka lat pierwszorzędnymi ska-

bami w W. Ks. Poznańskim.

Obznajomiony z każdej gałęzi

gospodarstwa tak na polu rolnym

jak i fabrycznym. Łaskawe oferty

uprasza przesyłać pod adresem:

„**Rolnik**” **Poste-Restant-**

te, **Biadolin** **po** **czta**

loco. 7—10

A. Kirsche

hodowla zbóż do siewu

Pfiffelbach Apolda

Kirsche najwydat-

niejszy burak „Ideal”

Najtwardszy zbiór

znakomita wytrzy-

małość, hodowle

oparte na chemicz-

nych badaniach.

Generalny zastępca na Austrię

R. i L. URBACH

Wiedeń II.

Lilienbrunngrasse 6.

Kłacz folblutka angielska
bardzo ładna, doskonała na ma-
tkę i do zaprzęgu — do naby-
cia. Zgłoszenia: Łuka, poczta
Łuka mała. Zarząd gospodar-
czy. 1—2

Rządca kawaler

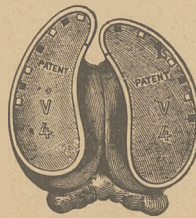
w sile wieku dublańczyk z 16
letnią praktyką, poszukuje od
1 kwietnia 1902 r. posady rząd-
cy lub ekonoma na wikt lub
ordynary. Bliższa wiadomość
u M. S. post. rest. Słowita
p. loco. 1—6

Groch Victoria przedniej
jakości,
rękami wybierany do siewu, jest
do nabycia na folwarkach Łuka
mała, poczta loco, i Tusówka
poczta Tarnoruda. 1—3

Rządca z akademickim
wykształceniem
w sile wieku, żonaty, bezdzietny
który zarządza samodzielnie wię-
kszymi dobrami od lat dwudzie-
stu, poszukuje odpowiedniej po-
sady Adres: **Franciszek Pa-**
włowicz Podhajczyk Ju-
stynowe p. Trembowla.
3—6

Akademicko wysta-
lony agro-
nom z kilkuletnią praktyką obe-
nie samodzielnym rządcą przeszedł
200 morgowem gospodarstwa,
poszukuje samodzielnego stanowi-
ska na procenta od dochodu
czystego za który gwarantuje
6 do 1000 kór. kaucyj. Zgłosze-
nia **JW. 13. post. restan.**
Lwów. 4—10

NO W E.

NO W E.

Wystawa rolnicza w Ried 1901. Najwyższe odznaczenie „złoty medal”.

Podkowy dla wołów

Patent Zehetbauer

Niezbędne dla rolników, gospoda-
rzy, dla browarów gorzeln etc.

Główna sprzedaż

Eehinger u. Fernau

Wiedeń XV. Neubaugürtel, 7 i 9.

Cenniki na żądanie. 7—25

Ważne dla P. T. Obszarów Dworskich!

PIOTR MIKOLASCH i SPÓŁKA

polecają po cenach najniższych towar pierwszorzędnej jakości, jakoto:

WERNIKSY i OLEJE, lakiery i pokosty do wszelakiego użytku,

Masy i farby do podłóg, woski

Pędzle wszelkiego rodzaju, gąbki, lak, atrament

PIPY do beczek, GAZY na pytle

Środki dezynfekcyjne jak kresolina, lyzol itp.

Przyrządy i przybory do czyszczenia i leczenia koni i bydła,

ŚRODKI OWADOGUBNE,

Wiaderka, hydronety, latarnie gospodarskie

Pasy do maszyn, gurdy, rzemyki, śruby, węże gumowe i konopne

Płyty i sznury do kotłów, holendry

Ceraty, chodniki, rogózki, i podściółki, oliwy, zapalki

SZPAGATY, SZNURY

Środki do czyszczenia metali, jak proszek, mydło, pasta i t. p.

Farbka, krochmal, mydło do prania, świece

Smarowidła, ozernidła i lakiery do skór i uprząży

SZCZOTKI, GRZEBIENIE — ARTYKUŁY GUMOWE etc., etc.

Sklep i magazyny w domu własnym ul. Kopernika 1. 1.

Cenniki na żądanie gratis.

2-53

Każdy właściciel koni

niech kupuje tylko nasze, zawsze ostre Patentowane H ocyle (skałeczenia wykluczone) z obok przedstawioną marką fabryczną.

Naśladownictwo odrzuciliśmy bo korzyści ocyl H zależą od specjalnego gatunku stali, której tylko my używamy. Żądać nowego ilustrowanego katalogu. **Leonhardt i Spółka — Berlin-Schöneberg.** Specjalna sprzedaż na Austro-Węgry Kaszab-Breuer, fabryka śrób Budapeszt VI. Vaczkorut 33. 7-12

Grudę u bydła

usuwać po kilkakrotnem użyciu

Maść i proszek

wyrobn **JÓZEFA ZBYSZEWSKIEGO** aptekarza w Busku.

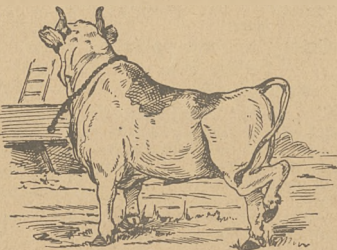
LICZNE PODZIĘKOWANIA SĄ DO PRZEJRZENIA.

Cena 1 puszki maści 2 K., 40 h. Cena puszki proszku 3 K.

Za nadesłaniem przekażem pocztowym 6 koron wysła do każdej stacji pocztowej franko. Apteka **J. ZBYSZEWSKIEGO** w BUSKU.

GRUDE

u bydła usuwa niezawodnie skutkująca maść z apteki i wyrobni specjalnych środków weterynaryjnych w **Bursztynie**. Blaszanki 1/4 kilowe w cenie po 2 K.

Liczne uznania i listy pochwalne!

Administrator z ukończonemi studjami prawniczemi i wyższemi rolniczemi,

z 9-cio letnią praktyką administracyjną i techniczno-rolniczą, lat 38, poszukuje od 1. lipca posady administratora lub rządy na większym majątku. Łaskawe zgłoszenia pod P. S. M. S. poste-restante Zbydniów.

Bliższych wiadomości udzieli z grzeczności także Prof. Dr. Kazimierz Miczyński, Lwów Lenartowicza 7. lub w Redakcyi „Rolnika”. 1-10

KOMITET C. K. GAL. TOWARZYSTWA GOSPODARSKIEGO

we Lwowie, ul. Słowackiego 8

sprowadza dla członków swoich

wszelkie nawozy sztuczne

wedle warunków specjalnego cennika.

Rabaty przyznane Komitetowi przez fabryki przy odbiorze wielkiej ilości nawozów rozdziela się z końcem roku pomiędzy odbiorców.